

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَبِهِ نَسْتَعِیْنُ اِلَیْهِ خَیْرًا صَروْمَعِیْنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی وَاٰلِهٖمُ الطَّیِّبِیْنَ الطَّاهِرِیْنَ وَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰی اَعْدَائِهِمْ اَجْمَعِیْنَ اَبَدًا

قال الله العلي العظيم في كتابه العلي الحكيم: فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

مبنای افق تقاویم نجومی بنیاد حیات اعلیٰ: ساعت جهانی KMT کعبه مشرفه مکہ مکرمه

وقایع فلکی خاص

نوروز نامہ ۱۳۹۲

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دار المعارف الإلهیة

تہیہ و تدوین: پژوهشگر علوم نجوم و تجسیم بنیاد حیات اعلیٰ

۹ جمادی الاولیٰ ۱۴۳۴ = ۱ فروردین ۱۳۹۲ = ۲۱ مارس ۲۰۱۳

ارزش نوروز در کلام خازنان وحی علیهم السلام

قد روی عن النبي ﷺ انه قال: لعلی ﷺ سبعة عشر اسما فقال ابن عباس اخبرنا ما هي يا رسول الله؟ فقال: اسمه عند العرب على و عند امه حيدره و في التوراه اليا و في الانجيل بریا و في الزبور قريا و عند الروم بظرسيا و **عند الفرس نيروز** و عند العجم شميا و عند الديلم فريقيا و عند الكرور شيعيا و عند الزنج حيم و عند الحبشه تبير و عند الترك حميرا و عند الارمن كركر و عند المومنين السحاب و عند الكافرين الموت الاحمر و عند المسلمين وعد و عند المنافقين وعيد و عندی طاهر مطهر و هو جنب الله و نفس الله و يمين الله عزوجل قوله «و يحذركم الله نفسه» و قوله: «بل يداه مبسوطان ينفق كيف يشاء» (الفضائل تأليف شاذان بن حيرنيل قمی، ص ۱۷۵).

ترجمه: روایت شده از نبی اکرم صلی الله علیه و آله و سلم که فرمود: برای علی علیه السلام هدفه اسم است. پس ابن عباس گفت: یا رسول الله به ما خبر بده که آن اسمی چه هستند؟ پس پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: اسم او نزد عرب «علی» و نزد مادرش «حیدره» و در تورات «الیا» و در انجیل «بریا» و در زبور «قريا» و نزد روم «بظرسيا» و **نزد فرس «نيروز»** و نزد عجم «شميا» و نزد دیلم «فريقيا» و نزد کرور «شيعيا» و نزد زنج «حيم» و نزد حبشه «تبير» و نزد ترک «حميرا» و نزد ارمن «کركر» و نزد مومنين «سحاب» و نزد کافرين «مرگ سرخ» و نزد مسلمين «وعد» و نزد منافقين «وعيد» و نزد من «طاهر مطهر» است و اوست جنب خدا و نفس الله و دست راست خدای عزوجل. بعد پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم به این دو آیه شریفه استشهد کرد قول خداوند: «خداوند شما را از نفس خود بیم می دهد» و قول خداوند: «بل دستان او بازند، هر جور که بخواهد ، انفاق می کند».

علامة مجلسی در «بحار الأنوار» آورده است :

روی فضل الله بن علی بن عبید الله بن محمد بن عبدالله بن محمد بن محمد بن عبید الله بن الحسن بن علی بن محمد بن محمد بن احمد بن العباس الدوریستی، **عن** أبي محمد بن الحسن بن علی بن محمد بن احمد بن علی المونسي الفمفي، **عن** علي بن يلال، **عن** أحمد بن محمد بن يوسف، **عن** حبيب الخير، **عن** محمد بن الحسين الصانع، **عن** أبيه، **عن** مَعْلَى بن خنيس، قال:

دخلت على الصادق جعفر بن محمد عليه السلام يوم النَّبَرُوزِ، فقال عليه السلام: «أتعرف هذا اليوم؟». قلت: جعلت فداك، هذا يومٌ تعظّمه العجم وتتهادى فيه. فقال أبو عبدالله الصادق عليه السلام: (والبيت العتيق الذي بمكة، ما هذا إلا لأمر قديم أُفسّره لك حتى تفهمه». قلت: يا سيدي! إن علم هذا من عندك أحب إليّ من أن يعيش أمواتي وتموت أعدائي.

ترجمه: مَعْلَى پسر خنيس گوید: در روز نوروز، بر امام صادق عليه السلام وارد شدم. فرمود: «آیا این روز را می شناسی؟». گفتم: قربانت گردم! این روز را فارسيان گرامی می دارند و به یکدیگر هدیه می دهند. فرمود: «سوگند به خانه کعبه که این، رمزی دیرینه دارد و برایت روشن می سازم تا آگاه گردی». گفتم: سرورم! آموختن این امر از شما را بیشتر دوست مي دارم از آنکه مردگانم زنده شوند و دشمنانم بميرند .

فقال: «یا مُعَلِّی! إن یوم النیروز هو الیوم الذی أخذ اللّهُ فیهِ موثیق العباد أن یعبده و لا یشرکوا به شیئاً، و أن یؤمنوا برسله و حججه، و أن یؤمنوا بالأئمة علیهم السلام». و هو أوّل یوم طلعت فیهِ الشمس، و هبت به الریاح، و خلقت فیهِ زهرة الأرض. و هو الیوم الذی استوت فیهِ سفینة نوح علیهِ السلام علی الجودی. و هو الیوم الذی أحيی اللّهُ فیهِ الذین خرجوا من دیارهم و هم ألوفٌ حذر الموت، فقال لهم اللّهُ موتوا ثمّ أحياهم. و هو الیوم الذی نزل فیهِ جبرئیل علی النبی صلی اللّهُ علیهِ و آله و سلّم. و هو الیوم الذی حمل فیهِ رسول اللّهُ صلی اللّهُ علیهِ و آله و سلّم أمير المؤمنین علیهِ السلام علی منکبه حتی رمی أصنام قریش من فوق البیت الحرام فہشمها، و كذلك إبراهیم علیهِ السلام. و هو الیوم الذی أمر النبی صلی اللّهُ علیهِ و آله و سلّم أصحابه أن یبایعوا علیاً علیهِ السلام بامارة المؤمنین. و هو الیوم الذی وجّه النبی صلی اللّهُ علیهِ و آله و سلّم علیاً علیهِ السلام إلى وادی الجن یأخذ علیهم البیعة له. و هو الیوم الذی بویع لأمیر المؤمنین علیهِ السلام فیهِ البیعة الثانية. و هو الیوم الذی ظفر فیهِ بأهل النهروان و قتل ذا الشدّیة. و هو الیوم الذی یظهر فیهِ قائمنا و ولایة الأمر. و هو الیوم الذی یظفر فیهِ قائمنا بالذجال فیصلبه علی کناسة الکوفة. و ما من یوم نیروز إلاّ و نحن نتوقّع فیهِ الفرج؛ لأنّه من آیامنا و آیام شیعتنا، حفظته العجم و ضیّعتوه أنتم .

آن گاه فرمود: «ای معلّی! روز نوروز، همان روز است که خداوند از بندگان پیمان گرفت او را بپرستند و به او شرک نوزند، به پیامبران و حجت هایش بگروند و به امامان ایمان آورند. این همان روز است که خورشید طلوع کرد، بادها وزیدن گرفت و گل های زمین روییدند. این همان روزی است که کشتی نوح علیهِ السلام بر ساحل جودی آرامش یافت و همان روزی است که خداوند، گروهی چند هزار نفره را که از ترس مرگ از خانه ها بیرون رفته بودند زنده ساخت، پس از آن که آنان را میرانده بود. این، روز فرود جبرئیل بر پیامبر اسلام است و روزی است که پیامبر صلی اللّهُ علیهِ و آله و سلّم امام علی علیهِ السلام بر دوش گرفت تا بت های قریش را در مسجد الحرام شکست و در همین روز، ابراهیم، بت ها را شکست. این همان روزی است که پیامبر به پارانیش دستور داد با علی علیهِ السلام بیعت کند و در همین روز، علی را برای بیعت گرفتن از جنیان فرستاد. در همین روز، دومین بیعت با امیرالمؤمنین انجام شد. در همین روز بر نهروانیان پیروز شد و ذوالنُدیه (صاحب پستان) را به قتل رساند. در این روز، قائم ما و صاحبان حکومت قیام کنند و در همین روز، قائم ما بر ذجال پیروز گردد و او را در زیاله دان کوفه به دار آویزد. در هر روز نوروزی، ما آرزوی فرج داریم؛ چرا که آن از روزهای ما و شیعیان ماست. فارسیان، آن را گرامی داشتند و شما آن را ضایع کردید .

و قال علیهِ السلام: إن نبیاً من الأنبیاء سأل ربه کیف یحیی هؤلاء القوم الذین خرجوا، فأوحی اللّهُ إلیهِ أن یصب الماء علیهم فی مضاجعهم فی هذا الیوم، و هو أوّل یوم من سنة الفرس، فعاشوا و هم ثلاثون ألفاً، فصار صب الماء فی النیروز سنة. (ترجمه) و فرمود: یکی از پیامبران بنی اسرائیل از خداوند پرسید چگونه مردمانی را که خارج شدند، زنده می کند. خداوند بدو وحی کرد که در نوروز، آب بر قبر آنان باشد و آن، اولین روز سال فارسیان است و آنها زنده شدند، در حالی که سی هزار نفر بودند. از همین جا پاشیدن آب در نوروز، سنت شده است .

کلینی در «الکافی» چنین روایت می کند: عده من أصحابنا، عن سهل بن زیاد و أحمد بن محمد جميعاً، عن ابن محبوب، عن ابراهيم الكرخي، قال: سألتُ أبا عبد الله عليه السلام عن الرجل تكون له ضيعة، فإذا كان يوم المَهْرَجَانِ أو التَّيْرُوزِ، أهدوا إليه الشيء ليس هو عليهم، يتقربون بذلك إليه. فقال عليه السلام: «أليس هم مُصَلِّين؟». قلتُ: بلى. قال: فليقبل هديّتهم وليُكافئهم؛ فإنَّ رسول الله صلي الله عليه وآله وسلَّم قال: «لو أهدى إليّ كراع قبيلتُ، و كان ذلك من الدين، ولو أنّ كافراً أو منافقاً أهدى إليّ وسقاً ما قبلت، و كان ذلك من الدين .أبى الله عزَّ وجلَّ لى زيد المشركين والمنافقين وطعامهم.

ترجمه: ابراهيم کرخی می گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدم که: شخصی مزرعه ای دارد. روز مهرگان یا نوروز، هدایایی به او داده می شود و قصد تقرب جستن به وی را ندارند [آیا بپذیرد؟]. فرمود: آيا نمازگزار هستند؟ گفتم: آری. فرمود: باید هدیه آنان را بپذیرد و تلافی کند. به درستی که رسول خدا فرمود: اگر برایم ران بزى هدیه آوردند، می پذیرم و این، جزو دینداری است و اگر کافر یا منافق ران گاو یا گوسفندی برایم هدیه آورد، نخواهم پذیرفت و این هم جزو دینداری است. خداوند، خوراک و دستاورد مشرک و منافق را برای ما روا نداشته است.

نعمان بن محمد تمیمی در کتاب «دعائم الاسلام» روایت می کند: عنه [علی] علیه السلام: أنه أهدى إليه فالزوج، فقال: ماهذا؟ قالوا: يوم نيروز. قال: فتنيروزا إن قدرتم كل يوم [يعنى تهادوا و تواصلوا فى الله] **ترجمه:** برای علی علیه السلام فالوده هدیه آوردند. فرمود: «این چیست؟». گفتند امروز، نوروز است. فرمود: اگر می توانید، هر روز را نوروز سازید [یعنی به خاطر خداوند، به یکدیگر هدیه بدهید و به دیدار یکدیگر بروید.

شیخ صدوق در «کتاب من لایحضره الفقیه» آورده است: أتى على عليه السلام بهدية النبروز، فقال عليه السلام: «ما هذا؟». قالوا: يا أميرالمؤمنين! اليوم النبروز. فقال عليه السلام: «إضعوا لنا كل يوم نبروزاً . **ترجمه:** برای علی علیه السلام هدیه نوروز آوردند. فرمود: «این چیست؟». گفتند: ای امیرمؤمنان! امروز، نوروز است. فرمود: هر روز ما را نوروز سازید!

همو نقل می کند: روی آنه قال علیه السلام: نيروزنا كل يوم. **ترجمه:** روایت شده است که علی علیه السلام فرمود: هر روز ما نوروز است.

در آن زمان بسیاری از مردم به خدمت علی علیه السلام هدیه نوروزی می برده اند و آن حضرت قبول می فرمودند. هدیه ها غالباً عبارت بودند از شکر، پالوده، سمنو که در ظرفهایی از نقره می گذاشتند و به خدمت آن حضرت می بردند.

آورده اند که در نوروز، جامی سیمین، پر از حلوا، برای پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلّم هدیه آوردند. آن حضرت پرسید: «این چیست؟». گفتند: امروز، روز نوروز است. پرسید: «نوروز چیست؟» گفتند: عید بزرگ ایرانیان است. فرمود: «آری در این روز بود که خداوند، عسکره را زنده کرد». پرسیدند: عسکره چیست؟ فرمود: «عسکره، هزاران مردمی بودند که از ترس مرگ، ترک دیار کرده، سر به بیابان نهادند و خداوند به آنان فرمود: "بمیرید" پس مردند. پس آنان را زنده کرد و ابرها را امر فرمود که بر آنان ببارند. از این روایت که سنت آب پاشیدن [در نوروز]، رواج یافته است». آن گاه از حلوا تناول کرد و جام را میان اصحاب قسمت کرد و فرمود: کاش هر روز برای ما نوروز بود.

سیدبن طاووس در باره نوروز می نویسد: هنگامی که آغاز آفرینش جهان هستی در مثل چنین روزی است، شایسته است این روز به عنوان روز عید و شادی تلقی گردد.

آغاز سال ۱۳۹۲ هجری شمسی

ساعت تحویل سال ۱۳۹۲

ساعت عبور شمس از نقطه اعتدال ربیعی و خط رأس السنه شمسی و نوروز و تحویل سال نو ۱۳۹۲ هجری شمسی به وقت مکه مکرمه: ساعت ۱۴:۰۲ چهارشنبه ۸ جمادی الاولی ۱۴۳۴ هجری قمری ۷ آذار تقویم ذوالقرنین و ۲۰ مارس ۲۰۱۳ مسیحی می باشد.

* عبور شمس از نقطه اعتدال ربیعی و خط رأس السنه شمسی که به آن نوروز و تحویل سال نو می گویند يك واقعه فلکی کلان بوده که تنها اختلاف ساعت منطقه ای در آن لحاظ شده، اما در آن طلوع و غروب دخالت نداشته و لذا وقت تحویل به افق محلی معنی ندارد، و در صورت ذکر آن در تقویمی صورت علمی نداشته و ناشی از اشتباه موضوع با وقایع فلکی خرد می باشد که در آن طلوع و غروب دخالت دارد. از این رو همه کشورهای که ساعت منطقه ای آنها با ساعت منطقه ای مکه مکرمه متفاوت است، به همان مقدار تفاوت ساعت منطقه ای اختلاف ساعت تحویل دارند، و شهرهای آن کشور در این اختلاف ساعت یکسان هستند، بنابراین کلیه شهرهای ایران همان ساعت تحویل شهر مشهد مقدس را داشته و برای شهرهای بقیه کشورهای جهان از جدول اختلاف ساعات استفاده نمایید.

ساعت تحویل در هشت بهشت (وقت منطقه ای)

مکه مکرمه	مدینه منوره	کربلاي معلا	نجف اشرف	کاظمین شریفین	سامرای غریب	مشهد مقدس	بیت المقدس
۱۴:۰۲	۱۴:۰۲	۱۴:۰۲	۱۴:۰۲	۱۴:۰۲	۱۴:۰۲	۱۴:۲۳	۱۳:۰۲

اختلاف ساعات بلاد با ساعت جهانی مکه مکرمه

❖ مرکز خشکی کره زمین بیت الله الحرام و مکه مکرمه می باشد، لذا همین نقطه را نصف النهار مبدأ، و ساعت مبنای تقویم نجومی بنیاد حیات اعلی قرار داده و اختلاف ساعت بقیه نواحی کره زمین را نسبت به کعبه مشرفه ذکر می کنیم.

❖ مقدار اختلاف ساعت بلاد با ساعت مکه مکرمه در جدول ذیل مشخص شده و افزایش آن نسبت به ساعت مکه مکرمه با علامت (+) و کاستن آن با علامت (-) اشاره شده است.

❖ ساعت واقعه به ساعت مکه (+ یا -) تفاوت ساعت هر محل با مکه = ساعت واقعه به ساعت هر محل
تفاوت ساعت فصلی: در برخی کشورها در بهار یا فصل دیگر يك ساعت یا بیشتر ساعتها را به جلو می کشند، مقدار و زمان این تغییر ساعت در همه کشورها یکسان نبوده، و برخی هم انجام نمی دهند، ولذا در جدول اختلاف ساعت جهانی در نظر گرفته نمی شود. بنابراین در ایران که تفاوت ساعت همیشگی اش با مکه مکرمه نیم ساعت است، از ابتدای فصل بهار تا آخر تابستان (که يك ساعت، ساعتها به جلو کشیده می شود) باید ۱.۵ ساعت به ساعتها تقویم اضافه شود تا وقت فلکی مطلوب بنابر ساعت محلی تابستانی ایران بدست آید.

+9	نیوزیلند - جزایر مارشال- کربانای- فیجی- شرق روسیه (Petropavlovsk)
+8	جزایر سلیمان - وانواتو - شرق روسیه (ماگادان)
+7	شرق استرالیا(سیدنی)- تاسمانیا- گینه نو-میکرونزی-گوام-شرق روسیه(Vladivostok)
+6.30	استرالیای مرکزی (آدلاید - داروین)
+6	ژاپن- کره شمالی و جنوبی- شرق اندونزی(دیلی) -شرق روسیه(Yakutsk)
+5	غرب استرالیا(پرت)-چین-ماکائو-هنگ کنگ-مغولستان-برونئی-فیلیپین-مالزی-تایوان-روسیه(باikal)
+4	غرب اندونزی- تایلند- لائوس- کامبوج- ویتنام- روسیه (Novosibirsk)
+3.30	برمه (میانمار) - جزایر کوکوس
+3	بنگلادش- بوتان- قرقیزستان - نیمه شرقی قزاقستان(آستانه)- روسیه (Omsk)
+2.45	نیپال
+2.30	هند - سریلانکا - جزایر نیکویار
+2	پاکستان-ترکمنستان-تاجیکستان- ازبکستان-غرب قزاقستان(ساگیز)-مالدیو-روسیه(Pern)
+1.30	افغانستان
+1	عمان-امارات-آذربایجان-ارمنستان-نخجوان-گرجستان-روسیه(Ishevsk)- روسیه(Samara)
+30	ایران
KMT 0	حجاز (عربستان)- عراق- بحرین- کویت - قطر - یمن - اریتره - جیبوتی- اتیوپی- سودان - سومالی- کنیا - اوگاندا - ماداگاسکار- قمر-تانزانی- غرب روسیه (مسکو)
-1	ترکیه-قبرس-سوریه-لبنان-فلسطین-اردن-مصر- لیبی-رواندا-شرق کنگو-مالاوی-زامبیا- موزامبیک-زیمبابوه-بوتسوانا-آفریقای جنوبی- برونڈی-لسوتو-سوازیلند-یونان-رومانی- بلغاریستان-مولداوی-اوکراین-بلاروس-لیتوانی-لاتویا-استونی-فنلاند-سوئد
-2	تونس-الجزایر-مالت-چاد-نیجر-نیجریه-بنین-آفریقای مرکزی-کامرون-غرب کنگو-گابون-زئیر- آنگولا-نامیبیا-گینه استوایی-آلبانی-مقدونیه-کرواسی-صربستان-بوسنی-سنجق-کوزوو-اسلوانیا- ایتالیا-فرانسه-اسپانیا-آلمان-دانمارک-بلژیک-لهستان-مجارستان-نروژ-سوئیس-اتریش-چک-هلند
-3	پرتغال-انگلستان-ایرلند-اسکاتلند-ایسلند- مراکش-جزایر قناری-صحرا-موریتانی-مالی- سنگال-بورکینافاسو-گینه-ساحل عاج-گینه بیسائو-گامبیا-سیارالئون-لیبریا-چانا-توگو-غنا
-4	جزایر Cape Verd - جزایر Azores- شرق گرینلند(اسکورسیبی)
-5	جزایر جورجیای جنوبی(گرتیونیک)-جزایر مارتین واس-آتل داس روکاس(برزیل)-میانہ اقیانوس آرام
-6	گرینلند- شرق برزیل (برازیلیا)- آرژانتین- اروگوئه- سورینام
-7	گویان- برزیل مرکزی(Manaus)-بولیوی-پاراگوئه-دمینکن- شیلی- شرق کانادا(کیک)- (ونزولا 7.30-)
-8	آمریکا(نیویورک)-کوبا- جامایکا- هائیتی- پاناما-کلمبیا- اکوادور- پرو- غرب برزیل(یوکادواکره)
-9	آمریکا(دالاس)-مرکزکانادا(Winnipeg)-مکزیک-گواتمالا-هندوراس-السالوادور- بلژیک-آرژانتین-کاستاریکا
-10	ایالات متحده آمریکا (Denver)- غرب کانادا (Edmonton)- غرب مکزیک (لاپاز)
-11	ایالات متحده آمریکا (لوس آنجلس)- غرب کانادا (Vancouver)-جزایر پیت کاپرن
-12	آلاسکا
-13	جزایر پلی نزی فرانسه- جزایر Hawadan هاوایی (آمریکا) - (ساموا 14-)

آئین هنگام نوروز

مُحدَث نوری در «مستدرک الوسائل» به نقل از کتاب حسین بن حمدان آورده است: عن المفضل بن عمر، عن الصادق عليه السلام، قال له فی خبر طويل فی جملة كلامه عليه السلام: فأوحى الله اليه: «يا حزقيل! هذا يوم شريف عظيم قدره عندى، و قد آليت أن لا يسألنى مؤمن فيه حاجة الا قضيتها فى هذا اليوم و هو يوم **فیروز**.

ترجمه: مفضل از امام صادق عليه السلام نقل می کند که: خداوند بر حزقيل وحی فرستاد که: این روز، روزی گرامی و بلند مرتبه نزد من است. با خود عهد کرده ام هر مؤمنی در این روز از من حاجتی بخواهد آن را برآورده سازم و آن روز، نوروز است.

تحويل سال نو

تکبير: پیامبر اکرم در مورد یاد و ذکر خدا در اعیاد چنین می فرماید: «زینوا اعیادکم بالتکبير» اعیاد خود را با یاد و ذکر عظمت خدا **الله اکبر** زینت دهید.

محدث قمی رضوان الله عليه برای هنگام تحويل و لحظه حلول سال جدید این دعا را از برخی بزرگان نقل کرده است: «يا محول الحول والاحوال حول حالنا الى احسن الحال».

علامه مجلسی(ره) خواندن این دعا را در نوروز مناسب دانسته است: «اللَّهُمَّ هذه سنة جديدة و انت ملك قديم أسألك خیرها و خیر ما فیها و اعوذبک من شرها و شر ما فیها و استکفیک مؤنتها و شغلها یا ذا الجلال و الاکرام. بارالها! این سال جدید است و تو خدایى ازلی و قدیم هستی. خیر این سال و خیر آنچه را در این سال پیش می آید، از تو خواستارم و از شر این سال و شر آنچه در این سال پیش خواهد آمد، به تو پناه می برم...

بمفت سین الهی

مقداری زعفران را حل نموده و با آن این هفتگانه قرآنی را بر داخل کاسه چینی بنویسند و بعد از تحویل سال با ریختن مقداری آب فرات یا زمزم یا آب باران و چشمه یا گلاب؛ بشویند و از آن آب بنوشند، آیات مزبور چنین است:

سلام قولاً من ربِّ رحیم

سلام علی نوح فی العالمین

سلام علی ابراهیم

سلام علی موسی و هارون

سلام علی آل یاسین

سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدین

سلام هی حتی مطلع الفجر

اعمال و آداب عید نوروز

غسل، روزه، خوشبوی نمودن، پوشیدن لباس پاکیزه، نماز و دعا

شیخ طوسی در «مصباح المتهجد» چنین آورده است: عن المعلی بن خنیس، عن مولانا الصادق علیه السلام فی يوم النبیروز، قال علیه السلام: إذا كان يوم النبیروز، فاغتسل و البس أنظف ثیابك و تطیب بأطيب طیبك و تَکون ذلك اليوم صائماً، فإذا صلیت النوافل والظهر والعصر فصل بعد ذلك أربع رکعات، تقرأ فی أول کل رکعة فاتحة الكتاب و عشر مرات «إنا أنزلناه فی لیلة القدر»، و فی الثانية فاتحة الكتاب و عشر مرات «قل یا أيها الکافرون»، و فی الثالثة فاتحة الكتاب و عشر مرات «قل هو الله أحد»، و فی الرابعة فاتحة الكتاب و عشر مرات «المعوذین»، و تسجد بعد فراغك من الرکعات سجدة الشکر و تدعو فیها، یغفر لك ذنوب خمسین سنة

امام صادق علیه السلام در روز نوروز فرمود: هنگامی که نوروز شد، غسل کن و لباس پاکیزه بپوش و خودت را خوشبو ساز و آن روز را روزه بدار. پس هنگامی که نماز ظهر و عصر و نافله های آن را به جای آوردی، نمازی چهار رکعتی بگزار که در رکعت اول آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره قدر را می خوانی. در رکعت دوم آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره کافرون را می خوانی. در رکعت سوم آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره توحید را می خوانی و در رکعت چهارم، سوره حمد را با سوره های فلق و ناس. پس از نماز هم سجده شکر می گزاری و دعا می کنی و این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ صل علی محمد و آل محمد الاوصیاء المرضیین و علی جمیع انبیائک و رسلک بأفضل صلواتک و بارک علیهم بافضل برکاتک و صل علی ارواحهم و اجسادهم، اللَّهُمَّ بارک علی محمد و آل محمد و بارک لنا فی یومنا هذا الذی فضلته و کرمته و شرفته و عظمت خطره، اللَّهُمَّ بارک لی فیما انعمت به علی حتی لا اشکر احداً غیرک و وسع علی فی رزقی یا ذا الجلال و الاکرام، اللَّهُمَّ ما غاب عنی فلا یغیب عنی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء فلاتفقدنی عونک علیه حتی لا اتکلف ما لا احتاج الیه یا ذا الجلال و الاکرام.
و بسیار بگو: یا ذالجلال و الاکرام، گناهان پنجاه سالهات بخشوده می شود.

هدیه و عیدی دادن: از امیرالمؤمنین علی علیه السلام چنین نقل شده که فرمودند «اتی علی علیه السلام بهدیة النبیروز فقال علیه السلام ما هذا؟ فقالوا یا امیرالمؤمنین الیوم النبیروز! فقال علیه السلام اصنعوا ان کل یوم نیروزا.

در روز نوروز هدیه ای برای امیرالمؤمنین علی علیه السلام آورده شد. حضرت فرمودند این هدیه چیست؟ آنان پاسخ دادند امیرالمؤمنین امروز نوروز است امام فرمودند: هر روز را برای ما نوروز کنید.

تذکر مهم

((کل یوم لا یعصی الله تعالی فیهِ فهو یوم عید)): هر روزی که در آن روز، معصیت خدا نشود و گناهی انجام نگیرد، آن روز را عید خوانده است.

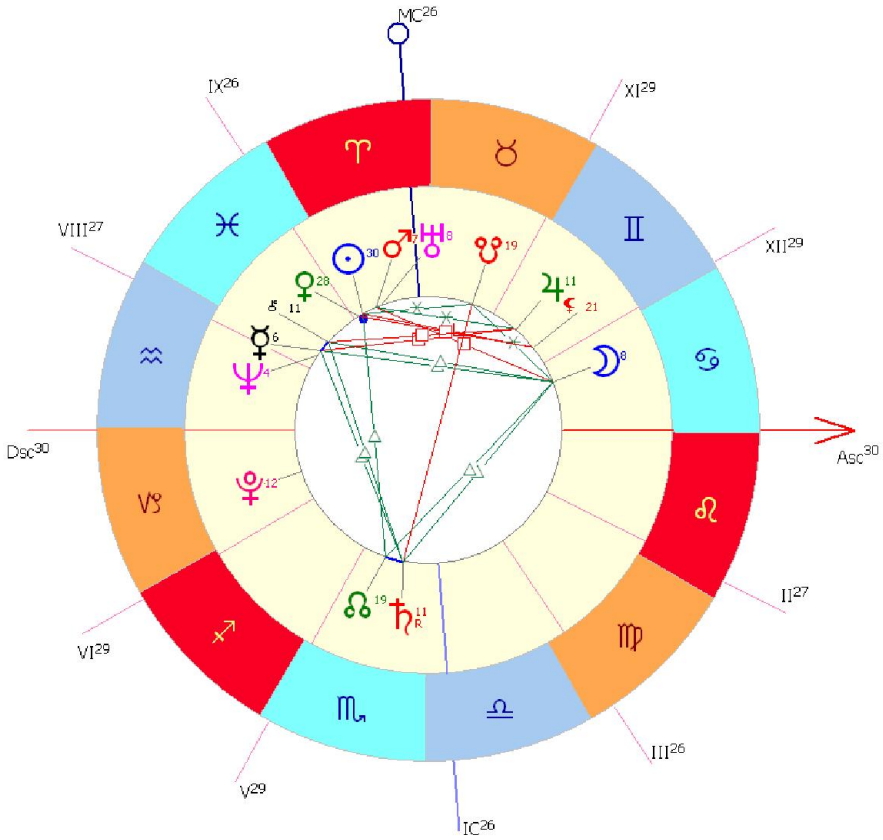
از سوی بن عقله نقل شده است که گفت: در روز عید بر امیرالمؤمنین علیه السلام وارد شدم و دیدم که نزد حضرت نان گندم و خطیفة (نان شیرمال) و ملبنه (حلوای شکر) است. پس به آن

حضرت عرض کردم: روز عید و خطیفة؟! حضرت فرمود: «انما هذا لمن عید من غفرله»؛ این عید

کسی است که آمرزیده شده است.

طالع تحویل سال ۱۳۹۲

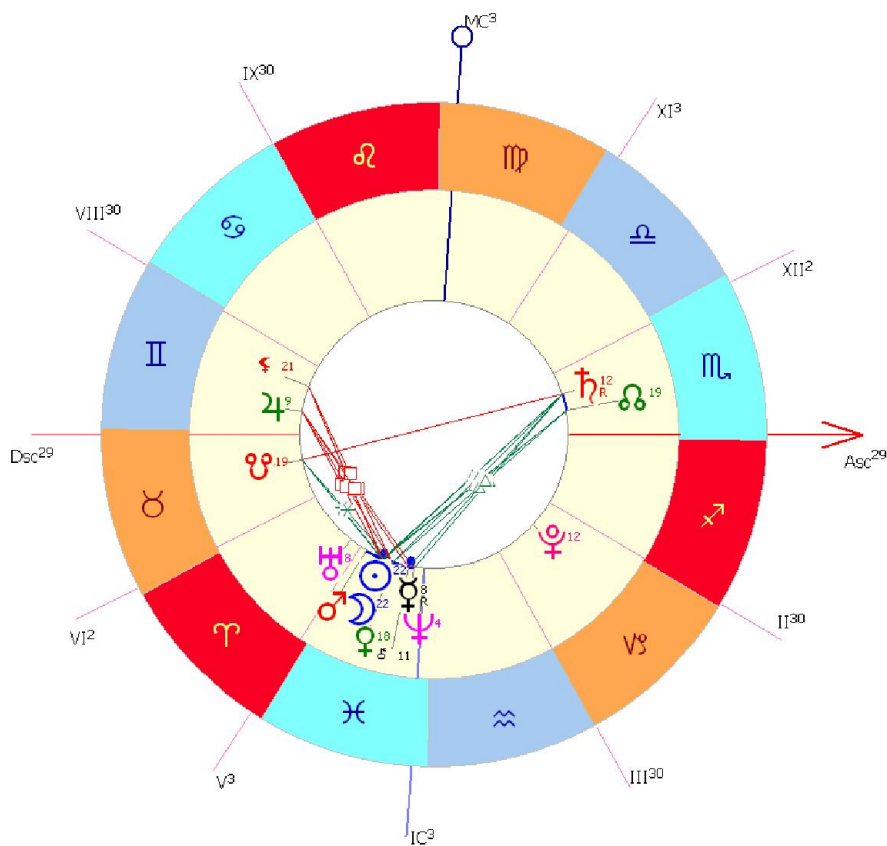
ساعت تحویل شمس به برج حمل در مکه مکرمه:
۸ جمادی الاولی ساعت ۱۴:۰۲

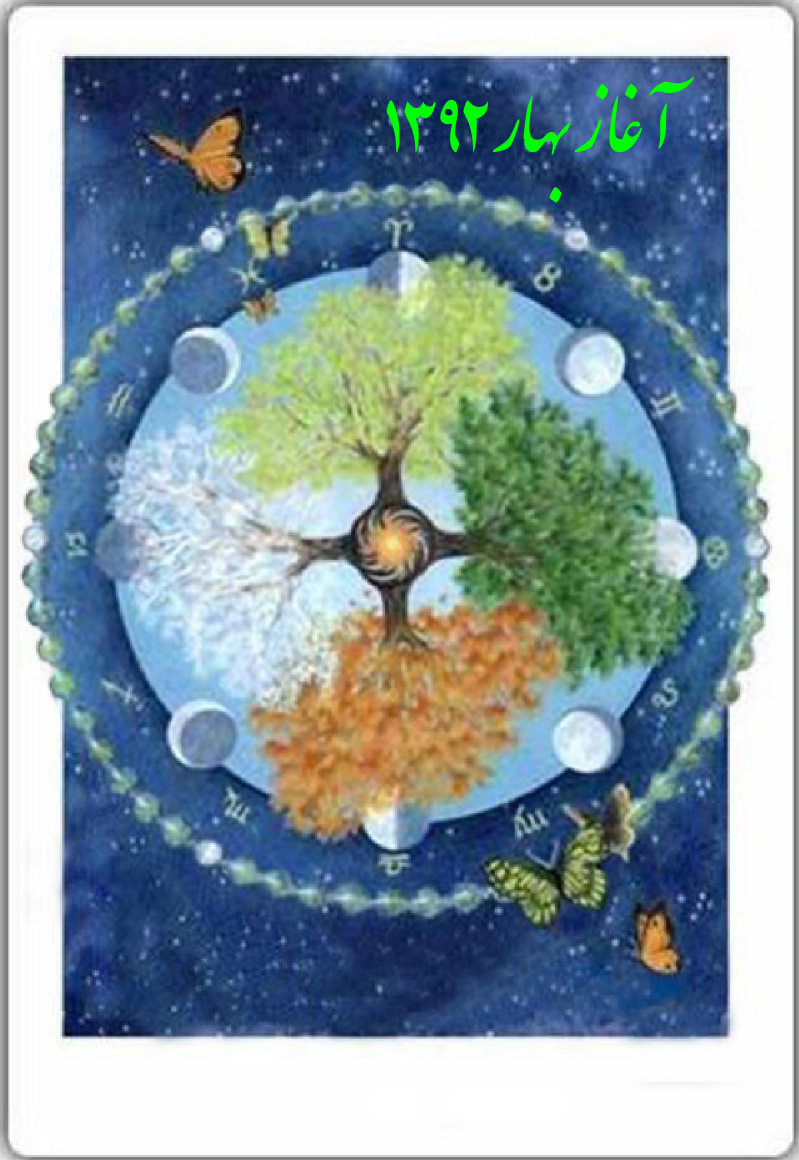

طالع اجتماع قبل از تحویل سال

شب ۲۹ ربیع الآخر ساعت ۲۲:۲۲

در تحلیل طالع سال، طالع اولین اجتماع یا استقبال شمس و قمر در قبل تحویل سال نیز بررسی می شود.

آغاز فصل بهار و شروع اعتدال ربیعی در ۸ جمادی الاولی ۱۴۲۴ ساعت ۱۴:۰۲
آغاز فصل تابستان و شروع انقلاب صیفی در ۱۲ شعبان ۱۴۲۴ ساعت ۸:۰۳

تقویم شمسی اسلامی

مبدأ تاریخی این تقویم شمسی، سال هجرت حضرت رسول الله (صلي الله عليه وآله) می باشد. ولذا به تاریخ هجری شمسی نامیده شده، و با علائم اختصاری **ه. ش** مشخص می گردد. در تقویم فعلی ایران آغاز هر سال لحظه وقوع اعتدال ربیعی و آغاز فصل بهار و همان لحظه **ورود و تحویل شمس به برج حمل** است که برای تعیین روز اول سال اگر تحویل شمس به برج حمل قبل از ظهر نصف النهار مرکزی و رسمی ایران (52.5 درجه در شرق نصف النهار گرینویچ که از نزدیک تهران عبور می کند) باشد؛ آن روز روز یکم فروردین و روز **نوروز** محسوب می شود، و اگر بعد از ظهر نصف النهار مرکزی ایران باشد؛ فردایش روز اول سال است و کیبسه هر سال طبق فاصله ساعت تحویل سال با ظهر حقیقی مرکز ایران در نظر گرفته می شود. در روز اول سال طول شب و طول روز مساوی است.

از تقویم پاریس تا تقویم شمسی اسلامی

بنیان این تقویم در ایران قدمتی دیرینه دارد و به زمان قبل از اسلام و عصر زرتشت می‌رسد، البته چون پاریس قدیم مبدأ آن را به تخت نشستن یا هلاکت پادشاهان خود قرار می‌دادند، آخرین مبدأ به تاریخ یزدگرد سوم آخرین پادشاه ساسانی قرار داده شده بود و به سال یزدگردی نامیده می‌شد.

در تقویم پاریس ۳۰ روز ماه را نامگذاری کرده بودند و هفته نداشتند. در آن تقویم آغاز سال نیز اعتدال

بهارى و نوروز بوده است. در آن ۱۲ ماه ۳۰ روزه داشتند و ۵ روز هم با نام خنسه مسترته (پنجه دزدیده) به آخر آن یا اسفند اضافه می کردند و کبسه نمی کردند. طول سال ۲۵/۰ روز از مقدار واقعی کمتر بود و به خاطر آن هر ۱۲۰ سال يك ماه به سال آخری افزودند، و این باعث شده بود که نوروز از جای خودش تغییر کند، آشفتهگیهای تقویمی دوران جاهلیت (قبل از اسلام) در میان فارس و عرب هر دو بوده، عربها گرفتار نسیء بودند، و فارسها گرفتار مشکل پنجه و کبسه غیر دقیق که موجب شده بود در طول تاریخ؛ نوروز در حرکت بوده و گاهی در بهار گاهی در فصل گرما و گاهی در پائیز و گاهی در زمستان باشد.

با طلوع اسلام و استقبال مردم ایران از آن، هر چند تقویم قمری اسلامی در میان ایرانیان جای خود را باز کرد، ولی تقویم شمسی که محور برنامه های زندگی روزمره و امور دنیوی مردم ایران بود، نیز همچنان متداول ماند.

همچنین آشنایی ایرانیان با کلام وحی که در آن گاهشماری شمسی مطرح شده بود، و کلام خازنان وحی (علیهم السلام) که در آن بعضی- از احکام اختیارات را به ملاحظه مخاطبین با تقویم ماههای پارسیان بیان فرموده بودند، و یا آنچه از سوی مکتب وحی در باب اهمیت نوروز مورد تأیید قرار گرفته بود، همه اینها موجب ادامه و تحکیم ارتباط ایرانیان با کلیت تقویم شمسی- گردیده بود. ولی از سوی دیگر اشتباهات تقویم پارسیان قدیم که به نوعی گرفتار نسیء (که در اسلام از آن مذمت شده) بود مانع رسمیت و استقرار آن می شد.

از این رو در دوران اسلامی و شکوفایی علوم از جمله نجوم؛ با همت علمای اسلام؛ علم فلک و تقویم سامان گرفته و زیجها منضبط و استوار گردیده و مبانی تقویم شمسی صحیح و دقیق طراحی شد.

در زمان معتضد عباسی اشکالات فاحش تقویم پارسیان قدیم برطرف گردید.

در زمان حکومت جلال الدین ملک‌شاه سلجوقی؛ اشکالات محاسبه ای تقویم بطور کلی تصحیح؛ و کیسه های جلالی را برای آن مقرر کردند، مبدأ تقویم هم که از ابتدای طلع اسلام تاریخ هجری اسلامی شده بود، برای نام ماهها نام بروج فلکی جایگزین نامهای زرتشتی گردید، البته گاهی به مناسبت زبان حکام (ترك) از نامهای ترکی بروج تقویم ختائی نیز استفاده می شد. ولی به هر حال نامهای زرتشتی ماهها کلاً ملغاً گردیده، و فقط در تقاویم و کتب نجومی مفصل ذکر می شد، و نام بروج فلکی نام رسمی ماهها شد.

بعد از آن کاربرد تقویم جلالی تا امروز استمرار یافت، تنها تغییر حاصله در این تقویم؛ نسبت به نام ماهها انجام گرفته است که در دوران پهلوی اول به نامهای زرتشتی قدیمی تغییر داده شد، این تغییر طی یک برنامه مرحله بندی شده برای جدا کردن ایران و ایرانیان از اسلام بود، در عهد پهلوی اول؛ ابتدا تقویم هجری قمری که رسمیت داشت ملغاً گردیده، سپس با تغییر نام ماهها در تقویم جلالی از بروج فلکی به زرتشتی؛ آنرا به عنوان تقویم خورشیدی مطرح و رسمی کردند، و در عهد پهلوی دوم مبدأ تاریخ اسلامی هجری را برداشتند، و مبدأ شاهنشاهی ۲۵۰۰ ساله برای آن اعلام کردند، با این اقدام تمامی نشانها و نمادهای ارزشی اعتقادی مردم ایران به اسلام از تقویم ایرانیان برداشته شده بود، البته این اقدام از سوی مراجع دینی و مردم مسلمان با مخالفت و اعتراض و مقاومت شدید روبرو گردید، و بعد از آن با پیروزی انقلاب اسلامی مردم ایران بر علیه حکومت شاهنشاهی دو هزار و پانصدساله، تقویم شاهنشاهی خودبخود منسوخ و با تشکیل جمهوری اسلامی آن تقویم بطور رسمی هم ملغاً گردید، و بار دیگر تقویم رسمی ایران به مبدأ اسلامی و هجری بازگشته، و تنها تغییرات دوران پهلوی اول به حال خود باقی ماند.

روش استخراج تقویم شمسی و محاسبه کبیسه جلالی

تقویم هجری شمسی یکی از تقویمهای معدودی است که در دوره منجمان اسلامی دقیق طراحی شده است و در این تقویم ساختار سال کبیسه بسیار پیچیده است و آنرا به دقیقترین تقویم خورشیدی ملتها تبدیل کرده است. در تقویم جلالی که پایه اساسی تقویم هجری شمسی محسوب می‌شود سال ۳۶۵ روز است و در سالهای کبیسه ۳۶۶ روز می‌شود در این تقویم، از دوره‌ای ۱۲۸ ساله برای برقراری کبیسه‌های صحیح استفاده می‌شود.

اگر سال‌های گاهشماری را ۳۶۵ شبانه‌روز در نظر بگیریم و هر ۴ سال یک‌بار کبیسه بگیریم، یعنی طول سال را ۳۶۵ روز و ۶ ساعت در نظر گرفته ایم که هر ۴ سال یک روز کبیسه اضافی ایجاد می‌شود در حالی که طول واقعی سال ۳۶۵ روز و ۵ ساعت و ۴۸ دقیقه است و این اختلاف در هر دوره ۱۲۸ ساله تقریباً معادل یک روز می‌شود پس در هر ۱۲۸ سال باید یک روز از طول یکی از سال‌های کبیسه را حذف کرد تا طول سال متوسط سال‌های گاهشماری با طول متوسط سال‌های حقیقی خورشیدی برابر شود. منجمان پس از شش یا هفت بار کبیسه ۴ ساله، یک‌بار کبیسه پنج ساله را حساب می‌کنند. بنابراین حذف یک روز اضافی به تدریج در طول دوره ۱۲۸ ساله انجام خواهد شد. در واقع هر دوره ۱۲۸ ساله شامل یک دوره ۲۹ ساله و سه دوره ۳۳ ساله خواهد بود (شامل دوره‌های ۲۹، ۳۳، ۳۳، ۳۳ ساله: $۱۲۸ = ۲۹ + ۳ \times ۳۳$) و در هر دوره ۳۳ ساله ۷ بار کبیسه ۴ ساله و یک‌بار کبیسه ۵ ساله است و در دوره ۲۹ ساله ۶ بار کبیسه ۴ ساله و یک‌بار کبیسه ۵ ساله.

میانگین طول سال مقدراری متغیر است و در دوره اخیر منجمین دوره ۱۳۲ ساله نیز برای دقت بیشتر به آن اضافه کرده اند و زمانها به دوره های اصلی ۱۴۸ ساله یا دوره ۱۳۲ ساله (شامل دوره های ۲۹، ۳۳، ۳۳، ۳۷ ساله: $۱۳۲ = ۲۹ + ۳۷ + ۳۳ \times ۲$) تقسیم می شوند. یک دوره اصلی بزرگ مشتمل بر ۲۱ دوره ی ۱۴۸ ساله متوالی و یک دوره ی ۱۳۲ ساله است که در مجموع ۲۸۲۰ سال می شود. ($۲۸۲۰ = ۱۳۲ + ۱۴۸ \times ۲۱$) دوره ۱۳۲ سالی در آخر دوره ۲۸۲۰ سالی قرار دارد. اولین دوره ۲۸۲۰ ساله در سال (۲۳۶۰-) آغاز شده است و سال ۴۶۰ هجری شمسی (۴۷۴ هجری قمری) به اتمام رسیده که سال مبدا کبیسه گیری جدید می باشد و سال تاسیس تقویم جلالی و انتهای دوره ۲۸۲۰ سالی که در آن هستیم در سال ۳۲۸۰ شمسی خواهد بود. هر دوره اصلی بزرگ ۲۸۲۰ ساله شامل ۲۱۳۷ سال معمولی ۳۶۵ روزه و ۶۸۳ سال کبیسه ۳۶۶ روزه می شود که طول متوسط سال در آن (در دوره بزرگ) $۳۶۵ \frac{۴۲۱۹۸۵۲}{۲۴۴۱۶۸۷۸}$ روز است. آنقدر این عدد به سال شمسی حقیقی $۲۴۴۱۶۸۷۸ / ۳۶۵$ روز نزدیک است که در هر ۳.۸ میلیون سال تنها ۱ روز خطا در تقویم رخ می دهد. در هیچ یک از تقاویم جهان ضریب دقت این قدر بالا نبوده، و مقدار خطا این قدر پائین نمی باشد و البته اگر این تفاوت یکروزه در هر ۳.۸ میلیون سال نیز رعایت شود، خطایی باقی نخواهد ماند، و این می شود کبیسه چهارمیلیونی تقویم جلالی.

تقویم ایران امروز: اسلوب تقویم فعلی ایران مانند تقویم جلالی است و زمان تحویل شمس به برج حمل (تحویل سال) با ظهر شرعی نصف النهار مرکزی ایران مقایسه می شود که اگر بعد از ظهر بود آن روز آخر سال محسوب می شود و اگر قبل از ظهر بود همان روز نوروز است.

فردا در این روز با قوتی بی نظیر با نوروز باطنی ما مقابله می‌کنیم

مبارک باد
عید سعید
آدن
سایا

ما تلوین
ما تلوین ما تلوین مبارک باد
وین ما تلوین ما تلوین مبارک باد
ما تلوین ما تلوین مبارک باد
ما تلوین ما تلوین مبارک باد

سهر سهر

پژوهشگرده ها و آموزشگرده های بنیاد حیات اعلیٰ

علوم معرفت الهی - علوم زبان وحی - علوم کلام وحی

علوم تلاوت کلام وحی - علوم کلام خازنان وحی - علوم فقه آئین الهی

علوم تقویم نجوم تنجیم - علوم طب جامع - علوم پاکزستی

آموزش برتر (اعلیٰ) - علوم برتر (اعلیٰ) - علوم توانمندی بانسروی الهی

علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسی - رسانه های حیات اعلیٰ

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دار المعارف الإلهیة

۱۴۳۴

www.Aelaa.net

taqwim@aelaa.net

nojum@aelaa.net

tanjim@aelaa.net

والحمد لله رب العالمین